

Esimene veerand Kostivere koolis

Septembris kirjutasid 7.-9. klassi õpilased sügisjutte. Osalejate seast selgitati välja tublimad. Teilegi lugemiseks oleme valinud kaks huvitavat lugu. Olgu veel öeldud, et kõik jutud algasid sõnadega “Ühel sügispäeval...”

Puhkus päikese käes

Ühel sügispäeval, kui ma lennujaamas hommikust sõin, tuli keegi mees ja teatas, et ma hilinen lennule ja pean kiirustama. Nii ma siis jooksingi. Jõudnud lennukisse, jäin kohe magama.

Kui ärkasin, siis selgus, et olin maandunud päikeselises Hispaanias. Mõtlesin, mida see tähendab, pidin ju lendama Lõuna-Aafrikasse. Lennuk seisis ja salongis siblisid mingid väikesed tõmmunahalsed mehed püssidega. Esiteks arvasin, et meid on kaaperdatud. Aga ei – lennukile oli tehtud hoopis pommiähvardus. See häire osutus õnneks kellegi lolliks naljaks ja me võisime edasi sõita.

Jõudnud Aafrikasse, ootas meid tõeline üllatus - seal sadas üle mitme aasta vihma. Kõik aafriklased olid muidugi õnnelikud. Mina selle üle nii rõõmus ei olnud, sest lahkusin Eestist samasuguse ilmaga. Korra olin küll näinud Hispaanias päikest, aga praegu... Mu unistus purunes kildudeks. Pidin hotelli suunduma ja uut päeva ootama jääma.

Kui järgmisel hommikul ärkasin ja aknast välja vaatasin, naeratas seal vastu särav päike. Läksin kohe randa, miskipärast oli see inimtühi. Mõtlesin, miks küll on linna suurim rand supelajatest tühi.

Aga mind see ei heidutanud. Seadsin sammud rannatooli poole. Kui istunud olin, kargasin kohe püsti, sest tool oli nii tuline. Seegi ei heidutanud mind. Võtsin siis tossud jalast ja heitsin liivale pikali. Nagu ma palju jalaga liiva puudutasin, karjatasin valust. Alles siis sain aru, miks kedagi näha ei ole: õhutemperatuur oli + 52 kraadi!

Nii pidingi nukralt hakkama hotelli poole tagasi kõndima.

Kui ma järgmisel päeval ärkasin, oli väljas sama kuum. Nii tuligi terve puhkus hotelliseinte vahel passida.

Nüüd olen tagasi koduses Eestis ja selle üle väga õnnelik.

Mihkel Mooste,
7. klass

Palun vabandust!

Ühel sügispäeval kallas vihma nagu oavarrest. Istusin aknalaua ja mõtlesin, mis oleks siis, kui ma poleks koera pargis lahti lasknud. Äkki ta oleks praegu minuga, vaataks aknast välja ja hauguks Palli peale. Muide, Pall on meie naabri kass, suur ja kollane, sellepärast kutsun teda Palliks.

Mis siis juhtus... Tulin koolist koju ja kohe, kui sain maja ukse lukust lahti, vaatas mulle vastu meie suur karvane bernhardiin Bosse. Viskasin koti nurka ja sammusin kööki. Natukese aja pärast tuli ka Bosse sinna. Tegin endale võileiba ning Bossele panin krõbuskeid.

Pärast sööki läksime Bossega parki. Viskasin talle palli, ajasin teda taga, õpetasin teda. Lõpuks väsisin ära ning istusin pingile. Kutsusin koera enda juurde ja käskisin tal pingi ette lamama jääda. Natukese aja pärast kõndis meist mööda keegi vanem naine, kelle käekotist pistis pea välja kass. Bosse urises. Kass kräunus. Bosse haugatas. Kass ehmus, hüppas kotist välja ja pistis jooksu, Bosse tema järel. Küll ma karjusin, vilistasin ja vandusin, et koer tagasi tuleks, aga ei midagi. Tormasin siis koerale järele.

Kass ronis ristmikul kasvava puu otsa. Bosse üritas samuti üle tee pääseda, aga tulutult. Paremalt tuli auto. Bosse sai löögi, mis ta tee äärde paiskas. Autojuht jäi seisma, võttis Bosse sülle, pani ta autosse ja tahtis ära sõita. Karjusin mehele, et ta ei viiks Bosset minema. Mees võttis mul käest kinni ja palus mul autosse istuda.

Sõitsime loomakliinikusse. Arstid vaatasid Bosse üle, kuid leidsid: “Teda me küll päästa ei suuda, ainuke võimalus on magama panna.”

See lause kumises mu peas veel päevi. Läksime arstidega Bosse juurde. Ta vaatas mind oma suurte pruunide silmadega, justnagu vabandust paludes...

Pille-Riin Pipar,
8. klass

Septembri lõpus külastas Kostivere lasteaia- ja koolilapsi lasteteater Sõber. Etendus “Tühja kaevu mõistatus” rääkis headusest, sõprusest ja aususest. Pärast etendust kohtusid 9. klassi õpilased näitlejatega. Neil oli võimalus noortelt näitlejatelt küsida näitlejaameti kohta. Üheskoos selgitati välja näitlejakutse head ja vead. Ehk aitas see nii mõnelgi noorel jõuda arusaamisele, kas ka tema soovib oma elu siduda teatriga ning mõne aasta pärast asuda õppima lavakunstikooli.

Rahvusvahelist loomakaitsepäeva tähistasime sel aastal Tallinna

loomade hoiupaika külastades. Meile tutvustati hoiupaiga tööd ja loomade omamisega seotud kohustusi. Lastele pandi südamele, et lemmikloom pole mänguasi ja teda ei saa kasti hoiule panna või ära visata, kui enam ei viitsi looma eest hoolitseda ega temaga tegeleda. Meenutati sedagi, et pisikesest armsast koerakesest kasvab kiiresti suur. Õpilased olid võtnud koertele-kassidele ka toitu kaasa. Kahjuks ei vedanud ilmaga ja seetõttu ei õnnestunud meil koertega õues jalutada. Kõikide lemmikuks sai väga suur koer Roki, kellele üle kõige meeldisid pallid.

3. oktoobril tähistasime traditsioonilist õpetajate päeva. Tunde andsid sel päeval 9. klassi õpilased. Õppimisest ei pääsenud ka õpetajad. Kehalise kasvatusetunnis pandi õpetajad pallimängus õpilastega vastamisi. Fortuuna oli seekord õpetajate poolt. Sportimisele järgnes kontrolltöö. Tunnist ei puudunud ükski õpilaste tavapärase vigur: näriti nätsu, räägiti juttu, mängiti mobiiltelfonidega, kiiguti toolidega. Kindlasti ei puudunud ka spikrid ja loomulikult ei olnud mõnel “õpilasel” õppevahendeid kaasas.

7.-9. klassi õpilased käisid ekskursioonil Tallinna Lennujaamas. Lisaks üldisele ülevaatele lennujaama tööst viidi meid tsooni, kuhu inimene tavaliselt muidu ei pääse. Suurt elevust tekitas turvakontrolli läbimine ning

lennukite maandumise ja tõusmise nägemine otse raja kõrvalt. Piirivalve Lennusalgas tutvustati meile erinevaid helikoptereid, millega iga päev tehakse pääste-, kontroll- ning otsingulende. Ühte suuremasse kopterisse saime sissegi ronida.

Miniteaduspäeval näitas loodustainete õpetaja Ingmar Kokk IV klassi õpilastele lihtsaid katseid veega. Ta selgitas, et kodus olemasolevate vahenditega on võimalik vaba aega huvitavalt sisustada. IX klassil käis külas astronoom. Arvutiprogrammi abil vaadeldi tähistaevast ning otsiti üles Suur Vanker, Põhjanael jpt tähtkujud.

Hõimupäeval tutvustasid ajalooõpetaja Irja Kingsepp ja VIII klassi õpilased meie sugulasrahvaid ning meie seost nendega. Saime teada, et paljud eestikeelsed sõnad on pärit hoopis kaugematelt rahvastelt. Palju on aga sõnu, mis on päris meie omad nagu nool, koer, hobune, pere, laev, kuduma. Lisaks räägiti vanaaegsetest isikunimedest, millel on sügavam tähendus: Meelepäev tänapäevase tähendusega hingepäike, Meeletõiv - südamesoov või lhalemb – rõõmuarmastaja.

Algklasside lastel käis külas kirjanik Jaanus Vaiksoo, kes tutvustas oma raamatuid ja luges ette toredaid luuletusi. Veel jutustas ta sellest, kust tulevad tal ideed uute tegelaste leidmiseks ning sellest, kuidas ta kirjutab Wimbergiga kahasse toredat saadet “Saame kokku Tomi juures”.

Ettelugemispäeval toimus võistlus, kus selgitati välja kõige soravamalt ja ilmekamalt lugejad. Sel aastal valisime teemaks isad ja kõik isade-vanadega seotu. Põhikooli osas selgitati lugejate seast välja kolm paremat, kelleks olid Anette 9. klassist, Marijell 6. ja Kati 5. klassist. Algklassides sai kiidukirja iga klassi parim ettelugeja: Melissa (1. kl), Susanna-Reti (2. kl), Karolin (3. kl) ja Eileen (4. kl). Äramärkimist leidis Kreet oma hea raamatuvaliku ning suurepärase lugemisoskuse eest.

Nii möödus Kostivere kooli I õppeveerand tegusalt ja hoogsalt ning õpilaste päevad olid täis õppe- ja huvitööd.

Kersti Lusti,
Kostivere kooli huvijuht